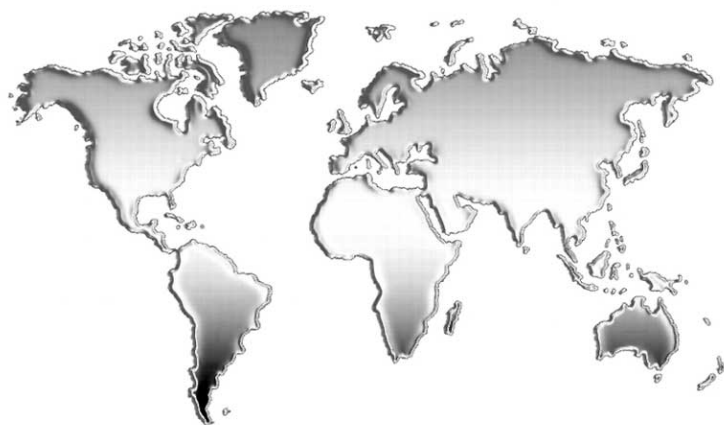

VIJESTI IZ SVIJETA

Adventistička misija za mladež i odrasle

Prvo tromjesečje 2023.

ISTOČNA CENTRALNOAFRIČKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Prijevod

Mirna Đurin

Korektura

Branka Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2022.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog tromjesečja prikazujemo Istočnu centralnoafričku diviziju, čije područje obuhvaća jedanaest država: Burundi, Demokratsku Republiku Kongu, Džibuti, Eritreju, Etiopiju, Keniju, Ruandu, Somalijua, Južni Sudan, Tanzaniju i Ugandu. U ovom dijelu svijeta od 419 milijuna stanovnika, Adventistička crkva ima 4,5 milijuna vjernika, a to je jedan adventist na 93 ljudi. Prije tri godine omjer je bio jedan adventist na stotinu ljudi. Darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja podržat će šest misijskih projekata u pet država.

Želite li oživiti vašu subotnju školu, nudimo slike i druga gradiva koja prate svako iskustvo. Za slike turističkih mjesta i drugih prizora iz država te divizije, posjetite internet stranice za besplatno preuzimanje slika kao što su pixabay.com ili unsplash.com. Fotografije možete pokazati vjernicima dok čitate iskustvo, ili ih možete otisnuti kako biste ukrasili prostoriju subotnje škole ili crkvenu oglasnu ploču. Osim toga, možete preuzeti PDF činjenice i aktivnosti iz Istočne centralnoafričke divizije na bit.ly/ece-2023. Pratite nas na [Facebook.com/missionquarterlies](https://facebook.com/missionquarterlies).

Inačicu *Vijesti za djecu* možete preuzeti kao PDF na bit.ly/childrensmisson, a videozapise *Mission Spotlight* na bit.ly/missionspotlight.

Ako ste pronašli posebno učinkovite načine za dijeljenje misijskih iskustava, javite mi na mchesneya@gc.adventist.org.

Hvala vam što ohrabrujete ljude da misle na misiju!

*****

Misijski projekti

Darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja poduprijet će izgradnju šest projekata u Istočnoj centralnoafričkoj diviziji:

- ◆ Učenički dom u školi za medicinske sestre i tehničare Mugonero u Ruandi.
- ◆ Studentski smještaj u medicinskoj školi na Adventističkom centralnoafričkom sveučilištu u gradu Masoro u Ruandi.
- ◆ Poljoprivredni centar za obuku mladih, u mjestu Nchwanga u Ugandi.
- ◆ Višenamjensku dvoranu i proširenje imanja Etiopskog adventističkog koledža (*Ethiopia Adventist College*) u gradu Nekemte u Etiopiji.
- ◆ Učenički dom i višenamjenska dvorana u adventističkoj školi za gluhu djecu u gradu Mwata u Keniji.
- ◆ Višenamjensku dvoranu na Sveučilištu Arusha u Tanzaniji.

*****

7. siječnja 2023.

Nevoljko medicinska sestra

Uganda

Christinina obitelj bila je toliko siromašna da su je poslali u internat kako bi je odgajali svećenici u Ugandi. Jedan svećenik joj je bio kao otac. Posebno se zanimao za njezino dobro, pa joj je ponudio pomoć kad se iselila iz internata i nakon što je završila medicinsku školu.

Christine je trebala posao, a svećenik ju je savjetovao da ne ostaje raditi u gradu. “Mogle bi te privući draži gradskoga života”, rekao je. Ona je uvijek vjerovala svećeniku. Ali nije bila sigurna da želi živjeti na selu. Mislila je kako će život u gradu biti mnogo udobniji.

Dok je tražila posao, vidjela je oglas za mjesto medicinske sestre u Adventističkom zdravstvenom centru. Oklijevala je prijaviti se za posao jer je znala da zdravstveni centar pripada Adventističkoj crkvi. Osim toga, vidjela je da se zdravstveni centar nalazi na selu, a ona nije htjela napustiti grad. Zaboravila je na tu poslovnu priliku.

Tada ju je nazvao svećenik.

“Spremi se”, rekao je. “Šaljem automobil po tebe da te odvede na tvoje novo radno mjesto.”

“Gdje ću raditi?” upitala je.

“Požuri se i spremi”, rekao je svećenik. “Ponuda za posao bi mogla brzo završiti.”

Christine je mislila kako je svećenik našao izvanrednu priliku za posao jer je pravio veliko uzbuđenje oko toga. Iznenađila se kad je automobil skrenuo na imanje Adventističkog zdravstvenog centra. Nije htjela raditi na selu, ali nije vidjela nijedan drugi izbor. Nevoljko je prihvatila posao u zdravstvenom centru i preselila se u stanove kompleksa.

Christine je iskusila niz iznenađenja na novom poslu. Prvo, život na selu činio joj se kao zatvor. Drugo, bila je začuđena uvidjevši da svi svetkuju subotu. Nije mogla zamisliti da bi Bog bio prisutan u takvoj zajednici. Ispalo je da je najbliža crkva njezine vjerske zajednice bila predaleko da bi mogla svetkovati nedjelju.

“Što mogu raditi, osim sjediti u samoći?” pomislila je.

Adventisti su stalno dolazili k njoj kako bi je posjetili i moliti se s njom. Svake subote su pjevali, molili se i proučavali Bibliju s njom. Srce joj je bilo dirnuto njihovom dobrotom. Uživala je pjevajući s njima. Njezino srce se polako otvaralo adventističkom neobičnom načinu bogoslužja, ali brinula se što bi svećenik rekao kad bi to znao.

Vjernici su je nastavili posjećivati, a ona je uporno zane-marivala njihov poziv da se pridruži Adventističkoj crkvi. Nakon tri godine prestali su je pozivati.

Tijekom tog razdoblja Christine je razmišljala o tim pozivima i o tome što je naučila iz biblijskih proučavanja. Uvjerala je čak i svoju sestru da se pridruži Adventističkoj crkvi.

“Oni naučavaju biblijsku istinu”, rekla je svojoj sestri.

Christine je prestala polaziti svoju crkvu, ali još se uvijek nije željela pridružiti Adventističkoj crkvi, jer se nije mogla natjerati da svetkuje subotu.

Jedne subote ujutro jedan ju je vjernik pozvao na bogoslužje na kampiranju. Poziv je bio pjesma za njezine uši.

“Ovo je moj dan!” pomislila je Christine.

Vidjela je mnogo krštenja tijekom zadnje tri godine i znala je što treba učiniti.

Kad je pastor uputio poziv s propovjedaonice, ona je izašla naprijed za krštenje. Svi koji su je poznavali bili su iznenađeni. Nikome nije rekla o svojoj čežnji.

Christine je izašla iz vode ispunjena radošću.

Danas Christine daje zasluge Bogu što ju je doveo u zdravstveni centar, čiji je puni naziv *Nchwanga Seventh-day Adventist Dispensary*.

“Nevoljko sam otišla u Nchwangu, ali Bog mi je bio dobar i milostiv na tom mjestu”, kaže ona. “Moje iskustvo u Nchwangi je točka preokreta u mojem životu.”

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će otvoriti Poljoprivredni centar za obuku mladih u mjestu Nchwanga, u Ugandi.

“Dragi slušatelji vijesti iz svijeta,” kaže Christine, “molim vas, poduprite osnivanje ovog centra za učenike, koji će pomoći promijeniti mnoge živote u Ugandi.”

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Istočnoj centralnoafričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ecd-2023.
- ◆ O adventističkom strateškom planu “Ja ću ići” (*I will go*) čitajte na IWillGo2020.org.

*****

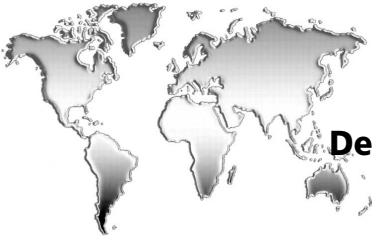
Zanimljivosti

- ◆ Zabilježeno je da je prvi adventist koji je ušao u Ugandu bio E. C. Enns, njemački misionar koji je radio u Suji, u području Pare u Tanzaniji (tada Tanganjika). U državu je ušao iz Kenije, 1906. godine. Međutim, rad u Ugandi započeo je dvadeset godina kasnije, 1927. Do takvog dugog kašnjenja došlo je najvjerojatnije zbog prevladavajućih političkih i vjerskih nestabilnosti u zemlji.
- ◆ Adventistički misionari su uvidjeli da je Uganda već teritorijalno raspodijeljena među anglikanskim protestantskim misionarima, katoličkim misionarima i muslimanima. Prema tome, poslani su u Nchwangu, i svi su očekivali da

neće uspjeti, jer su ih poslali u nemirno područje i jer su stanovnici tog područja bili sumnjičavi prema bilo čemu što dolazi iz Kampale i Bugande. Božjom providnošću adventisti su uspjeli osnovati misijsku postaju u Nchwangi, 1927. godine.

*****

14. siječnja 2023.

Rupe u trbuhu

Demokratska Republika Kongo

Marcel se osjećao kao da umire. Trbuh ga je strahovito bolio. Kad je stavio ruku na trbuh, boljelo ga je još više. Nije imao novca i nije znao što treba činiti.

U Kinshasi, glavnom gradu Demokratske Republike Kongo, nijedna bolnica ga nije htjela primiti bez jamstva da će netko platiti liječenje.

A onda mu je netko rekao za Adventističku kliniku Kinshasa. Možda mu oni mogu pomoći?

Uz pomoć svoje djece i žene Charlotte, Marcel je odvezen u malu kliniku sa svega petnaest kreveta.

Na iznenađenje obitelji, zdravstveni djelatnici nisu ništa rekli o novcu. Umjesto toga, obasuli su Marcela i njegovu obitelj molitvom.

“Veliko iznenađenje za mene i moju obitelj bio je stav zdravstvenog osoblja koje nije ništa zahtijevalo, i brinulo se samo o tome kako spasiti ljudski život”, kaže Marcel. “Za usporedbu, mnoge bolnice ne žele primiti nikoga tko najprije nije platio.”

Zdravstveno osoblje provelo je niz ispitivanja i otkrili su da Marcel boluje od perforacije želuca.

Nije bilo jasno što je uzrokovalo perforacije ili rupe. Perforacija može nastati kao posljedica upale slijepog crijeva, gutanja korozivnih tvari ili stranog predmeta, te rane od vatrenog oružja ili noža. Marcelov slučaj je bio ozbiljan. Sadržaj njegovog želuca mogao bi se prelići kroz rupe i uzrokovati smrtonosnu infleksiju. Zdravstveno osoblje trebalo je obaviti hitnu vrlo složenu operaciju. Samo troje od desetero ljudi preživi takav postupak.

Marcel je primljen u kliniku. Međutim, zdravstveno osoblje nije imalo svu potrebnu opremu za operaciju. Trebali su obaviti dogovore da sve osiguraju.

Konačno, nakon što je potrebna oprema nabavljena, liječnici su primili Marcela u operacijsku dvoranu. Anesteziolozi su ga uspavali. Liječnici su ga otvorili i pažljivo radili kako bi mu sašili želudac.

Marcel je uvjeren da je Bog, a ne liječnici, obavio tu osjetljivu operaciju.

“Zahvat je bio previše riskantan”, kaže. “Bio sam na pragu smrti. Ali da vam pravo kažem, Bog je vodio operaciju. Takva operacija na želucu pitanje je života i smrti. A ja sam živ.”

Deset dana nakon operacije postupak je proglašen uspješnim.

“Iskreno, moj je život Božje čudo. On je sve učinio”, kaže Marcel. “Ne mogu zaboraviti silu molitve koju sam osjetio u adventističkoj klinici. Božja prisutnost je tako potrebna u vremenu nevolje.”

Marcel kaže kako on i njegova obitelj neće zaboraviti u kliniku, mjesto gdje mu je život bio pošteđen. Kaže kako neće zaboraviti Adventističku crkvu koja vodi kliniku.

“Molimo kliniku da nastavi sa svojim djelima ljubavi prema svima”, kaže.

Klinika je primila dio darova trinaeste subote 2019. godine kako bi nadogradila svoje objekte i opremu. Hvala vam na vašim posebnim darovima trinaeste subote. Ali, kako je i potvrđeno u Marcelovom iskustvu, potrebe male klinike s petnaest kreveta su velike, jer grad ima sedamnaest milijuna stanovnika. Zdravstveno osoblje te klinike ostaje predano vođenju ljudi k Bogu, osobu po osobu.

Marcel kaže da je on jedan od tih ljudi.

“Došao sam umirući, a izašao sam živ!” kaže. “Slava Božjem imenu! Otkrio sam Boga kroz ta divna djela ljubavi.”

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Istočnoj centralnoafričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ecd-2023.
- ◆ O adventističkom strateškom planu “Ja ću ići” (*I will go*) čitajte na IWillGo2020.org.
- ◆ Saznajte više o Adventističkoj klinici Kinshasa u internet-skoj enciklopediji Adventista sedmoga dana na bit.ly/clinic-of-kinshasa.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Godine 1917. osnivanje misije Musofu i otvaranje škole u sadašnjoj Zambiji poslužilo je kao odskočna daska za ulazak misionara Adventističke crkve u Kongo. Ta je misija privukla 130 mladića Kongoanaca koji su putovali šumom iz Konga kako bi se upisali u adventističku školu.
- ◆ Godine 1918. S. M. Konigmacher došao je u Kongo u potrazi za mjestom na kojem će se otvoriti misijska postaja. Poglavice Lumina i Kakombe tražili su učitelja za područje Konga Sakaniju. Iako njihov zahtjev nije odobren u to vrijeme, to je bio uvod za ulazak u Kongo.

*****

21. siječnja 2023.

Zrakoplovna nesreća Demokratska Republika Kongo

U nakani da posjetiti crkvu koju je podigao u zabačenom području Demokratske Republike Kongo, adventist je čudesno izbjegao vatrenu zrakoplovnu nesreću.

Pius, 53-godišnji kongoanski evandeoski laik, iskočio je zajedno s pilotom iz jednomotornog dvokrilca An-2, nekoliko trenutaka prije nego što je zrakoplov udario o tlo. Ostalih pet osoba na tom letu je poginulo.

“Preživio je samo on i njegov mobitel”, rekla je njegova žena Nicole.

Dobila je dojavu o stanju njezinog muža uz pomoć fotografija koje je ubrzo nakon nesreće poslao njihov prijatelj. Pius je imao ranu na glavi i nozi, ali nije imao slomljene kosti.

Slike koje je Nicole dobila na mobitel prikazivale su njezinog muža koji je izgledao omamljeno, s krvavom košuljom i mobitelom u ruci.

Nicole nije mogla razgovarati sa suprugom tri dana, ali njegove prve riječi telefonom bile su ispunjene zahvalom Bogu.

“Nikada neću ostaviti Boga!” rekao joj je. “On je divan.”

Posljednji trenuci leta

Uzrok nesreće nije bio jasan. Avion sovjetske proizvodnje, kojim je upravljao mjesni zračni prijevoznik, očito je imao problema s motorom ubrzo nakon polijetanja iz grada Kamako, na let od 150 kilometara do Tshikape u blizini granice s Angolom.

Pilot je tražio mjesto za slijetanje, ali se nevolja s motorom pogoršala. Dok je zrakoplov gubio na visini, dim je ispunio kabinu. Pius je vidio kako pilot izlazi iz kabine.

U tom trenutku čuo je glas koji mu je rekao: “Slijedi pilota!” Vidio je kako pilot otvara izlaz i iskače. I on je iskočio. Trenutak kasnije zrakoplov se zabio u grmlje i zapalio se. Zrakoplov se srušio samo tri kilometra od zračne luke.

Nakon nesreće mjesni adventistički vođe izrazili su sućut obiteljima svih koji su poginuli. Među putnicima bili su poslovni ljudi.

Bez letova subotom

Pius, evanđelist laik koji radi i kao trgovac dijamantima, ukrcao se na let u nakani da posjeti novu crkvu od petnaest ljudi koju je osnovao nakon evangelizacijskih susreta. Ali kad je pokušao rezervirati izravan let do grada u kojem je bila crkva, saznao je da avion leti samo subotom.

Objasnio je predstavniku zrakoplovne kompanije da je odlučio ne letjeti subotom.

“Ne mogu, jer svetkujem subotu”, rekao je.

“Ali letovi su samo subotom”, odgovorio je predstavnik.

Pius je odlučio pronaći drugo rješenje kako bi došao na svoje odredište. Nakon potrage kupio je kartu za kobni let, umjesto leta subotom.

Nazvao je suprugu iz zračne luke da joj javi promjene u planovima. Nadao se da će pronaći drugi način da stigne do grada i crkve.

Tog poslijepodneva Nicole je čekala svojega muža da je nazove i da joj javi kako je sigurno stigao u drugu zračnu luku. Ali on nije nazvao.

Nakon nekog vremena nazvao ju je rođak i upitao: “Kako je tvoj suprug?”

Nicole je rekla da nisu razgovarali od jutra i upitala je li se on možda čuo s njim. Rođak je poklopio bez odgovora. Nicole ga je odmah nazvala i zatražila da joj kaže što se događa.

“Nastavi se moliti i služiti Bogu,” rekao je rođak. “Zrakoplov kojim je letio tvoj muž se srušio i svi su poginuli, osim tvojeg muža i pilota.”

Nicole je otišla u spavaću sobu i pala na koljena da bi se molila. Nedugo zatim nazvao je prijatelj kako bi joj rekao da joj je preko interneta poslao slike njezinog muža i zrakoplovne nesreće. Nicole je požurila u internetski kafić kako bi pristupila mreži i vidjela slike.

Laknulo joj je kad je vidjela da je Pius živ, unatoč ozljeđama koje je zadobio.

Nicole ima mnogo pitanja o tome što se dogodilo tog dana. Ona ne razumije zašto su njezin muž i pilot preživjeli, a ostali stradali. Ne zna je li njegova odluka o svetkovanju subote odigrala kakvu ulogu u tom iskustvu. Ali ona vjeruje da je bio zakriljen, kako je obećano u Psalmu 91,14 gdje Gospodin kaže: "Izbavit ću ga jer me ljubi, zakrilit' ga jer poznaje ime moje."

"Budite vjerni Bogu jer nas On može zaštititi u svakom trenutku", kaže ona.

Hvala vam na vašim darovima subotnje škole koji potpomažu izgradnju crkava u Demokratskoj Republici Kongo i diljem svijeta.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Istočnoj centralnoafričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ecd-2023.
- ◆ O adventističkom strateškom planu "Ja ću ići" (*I will go*) čitajte na IWillGo2020.org.

*****

*****

Zanimljivosti

- ◆ Službeno poznata kao Demokratska Republika Kongo, često se naziva akronimom DRC, kako bi se razlikovala od Republike Kongo. DRC je druga po veličini država na kontinentu, nakon Alžira.
- ◆ Smatra se da su najraniji stanovnici područja Konga Pigmeji. To je etnička skupina čija je prosječna visina neobično niska. Narod Bantu, za koje se misli da su došli na područje današnjeg Konga stotinama godina kasnije, danas čini veliku većinu stanovništva zemlje.
- ◆ Lavovi, leopardi, žirafe i bijeli nosorozi žive u savanskim šumama Demokratske Republike Kongo.

*****

28. siječnja 2023.

Molitva vjere

Tanzanija

Elia je imao veliki problem. Iako je završio srednju školu u Tanzaniji i iako je primljen na Sveučilište Arusha, koje pripada Adventističkoj crkvi, nije imao dovoljno novca za školarinu.

Sveučilište Arusha nije bilo njegov prvi izbor. Adventističko sveučilište stavio je tek na treće mjesto na svojem popisu od pet sveučilišta na kojima bi želio studirati. Ali tada je nazvao svojega prijatelja Josepha, kolegu iz srednje škole, kako bi ga pitao gdje on namjerava studirati.

“Hajdemo na Sveučilište Arusha”, rekao je Joseph. “Bilo bi lijepo da budemo zajedno.”

Elia je pomislio kako bi bilo lijepo studirati zajedno s Josephom. Oboje su se prijavili na Sveučilište Arusha i oboje su prihvaćeni na preddiplomski studij. Elia i Joseph su bili radosni i zahvalili su Bogu. Ali obojici je nedostajalo novca za školarinu. Prijavili su se za državnu novčanu pomoć.

Tjedan dana prije odlaska, Elia je prisustvovao molitvenom tjednu u adventističkoj crkvi Yombo. Pastor je zamolio ljude da napišu svoje potrebe na komad papira. Na Eliaovo iznenađenje, uhvatio se kako na papir zapisuje molitvu zahvale, a ne molitvu potreba.

“Hvala Ti, Bože, što si mi dopustio da se upišem na Sveučilište Arusha i da primim novčanu pomoć kako bih mogao platiti školarinu”, napisao je.

Nije primio nikakvu novčanu pomoć, ali je ipak zapisao zahvalu. Vjerovao je da će se Bog pobrinuti.

U petak su Elia i Joseph otišli na autobusni kolodvor kako bi rezervirali karte za put od šest stotina kilometara iz glavnog

grada Tanzanije, Dar es Salaama, na sveučilište u gradu Usa River. Nakon što je platio autobusne karte, Joseph je razmišljao naglas o njihovoj budućnosti.

“Rezervirali smo karte za Arushu, ali, kao što znaš, mi smo tamo stranci”, rekao je. “Kako ćemo preživjeti bez novčane pomoći?”

“Vjeruješ li u Boga?” upitao je Elia.

“Da, ali...”, rekao je Joseph.

Elia ga je ponovno upitao: “Nije li Bog u kojeg vjeruješ isti u kojeg i ja vjerujem?”

“Da”, rekao je Joseph.

“Zato što nam je Bog dopustio da kupimo karte za autobus, pomoći će nam i da preživimo”, rekao je Elia.

Kasnije toga dana Elia i Joseph su čuli da je njihov zahtjev za novčanom pomoći odobren. Joseph je nazvao Elia kako bi izrazio svoje iznenađenje.

“Vjera koju si pokazao je golema,” rekao je.

U subotu je Elia otišao u crkvu i podijelio dobre vijesti. Za njega je to bilo pravo čudo. Pastor se molio za njega, a članovi crkve su mu zaželjeli Božji blagoslov tijekom boravka na Sveučilištu Arusha.

Danas Elia završava studij na tom sveučilištu. Sprijateljio se s mnogim studentima koji su prešli na to sveučilište nakon što su izbačeni sa svojih sveučilišta zbog svetkovanja subote.

On shvaća da ne bi mogao svetkovati subotu da je otišao na drugo sveučilište.

“Svoje sveučilišno putovanje započeo sam visokim nadanjem da ću dobiti bolje obrazovanje, i nisam požalio zbog svoje odluke”, kaže.

Dio darova trinaeste subote pomoći će Sveučilištu Arusha da se proširi gradnjom nove višenamjenske dvorane.

“Trenutno Sveučilištu Arusha manjka prostora”, kaže Elia. “Vaši darovi pomoći će izgraditi zgradu s mnogo učionica i ureda, što će mnogim studentima pomoći steći cjelovito obra-

zovanje. Neka vas Bog blagoslovi dok namjeravate dati svoj dar trinaeste subote ovoga tromjesečja.”

*****

Povezano s iskustvom

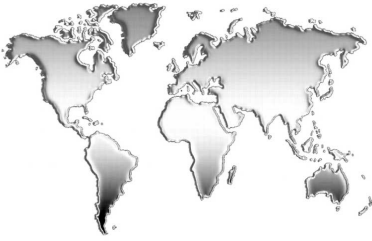
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Istočnoj centralnoafričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ecd-2023.
- ◆ O adventističkom strateškom planu “ Ja ću ići” (*I will go*) čitajte na IWillGo2020.org.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Tanzanija ima 3.078 crkava i 2.424 skupina. Sa 683.469 članova, u populaciji od 57.474.000, to je jedan član na svake 84 osobe u zemlji.
- ◆ Crkva u Njemačkoj je 1903. godine izabrala dvojicu misionara, A. C. Ennsa, vrtlara koji je dobio diplomu teologa na Sveučilištu Friedensau u Njemačkoj, i Johannesesa Ehlersa, koji je radio na bojenju zgrada u Njemačkoj misiji, da budu adventistički pioniri u Istočnoj Africi.
- ◆ Dana 25. studenoga 1903. Enns i Ehlers su javili telefonskom porukom da su stigli sigurno. U Gitiju su kupili dvadeset i pet jutara zemlje od poglavice Sekimanga za stotinu njemačkih rupija.

*****

4. veljače 2023. Božje vrijeme Tanzanija

Zamolite muškarca da podijeli ovo iskustvo. Neka započne tako što će reći da govori u ime pastora Godwina iz Tanzanije:

Kao okružni pastor, shvatio sam nebesko poimanje vremena. Vodio sam evangelizacijske sastanke tri tjedna u Tanzaniji.

Organizatori su izabrali suho razdoblje za sastanke u gradu Moshiju, koji se nalazi u podnožju planine Kilimandžaro, najviše planine u Africi.

Ali jake kiše počele su padati već nakon prvog tjedna sastanaka.

Zabrinut da će kiše zadržati ljude kod kuće, predložio sam da sastanke odgodimo za kasnije.

Na moje iznenađenje, predsjednik mjesnog evangelizacijskog odbora, laik, odbio je moj prijedlog.

“Ne, pastore, nećemo odgoditi sastanke”, rekao je. “Molili smo se za te sastanke dovoljno rano, i naš Gospodin je čuo naše molitve. On je znao da će kiša pasti.”

“Što bismo onda trebali učiniti?” upitao sam. “Vidite da snažno kiši.”

Malo vjere

“Moramo imati malo vjere i vjerovati da naš Bog razumije vrijeme naših sastanaka”, rekao je.

“Molimo se ovako: ‘Naš dobri Gospodine, možeš dopustiti da kiše padaju koliko god Ti želiš, ali molimo Te, zaustavi kišu od 15.30 do 18.30 sati.’”

Na taj način ljudi bi imali pola sata vremena da doputuju na sastanke koji su započinjali u šesnaest sati, i pola sata

da se vrate domovima nakon završetka sastanaka u osamnaest sati.

Nisam bio siguran u taj zahtjev, ali pridružio sam se molitvi.

Sljedećeg jutra kiša je padala u bujicama. Pljusak je nastavio padati i poslijepodne, ali točno u 15.30 je stao.

Naš je sastanak započeo u šesnaest sati i ja sam propovijedao do osamnaest sati. Kiša je opet započela u 18.30 sati.

Vrijeme je slijedilo takav raspored sljedeća dva tjedna! Kiša je padala do 15.30, zatim je stala, i opet je nastavila padati u 18.30 sati.

Jednoga dana neki je posjetitelj došao na mjesto sastanka u petnaest sati kako bi zauzeo dobro mjesto.

Neko je vrijeme čekao, i vidjevši velik pljusak, zaključio je da će sastanak biti otkazan pa je otišao. Sljedećeg je dana pitao jesmo li se sastali.

“Naravno”, odgovorio sam. “Nismo zamolili Boga da kišu zaustavi u petnaest sati. Zamolili smo Ga da zaustavi kišu u 15.30, tako da si trebao pomnjivo obratiti pozornost na to.”

“Neću više učiniti takvu pogrešku”, rekao je čovjek.

Nakon toga čekao je do 15.30 kako bi krenuo na sastanak, i nije pokisnuo.

Dvanaest krštenja

U subotu smo iznenada shvatili da nismo zamolili Gospodina da zaustavi kišu za jutarnje bogoslužje. Ali Bog je znao naše slabosti i kiša nije padala od devet sati do podneva. Zadnje subote krstio sam dvanaestero ljudi u rijeci. Kad sam podizao posljednju osobu iz vode, kiša je počela padati.

“Ti si tako blagoslovljen”, rekao sam kršteniku. “Kršten si riječnom vodom i vodom s neba.”

Iskustvo me je naučilo da Bog misli na vrijeme. Dok se Bog možda neće suočiti s vremenskim ograničenjima kao mi, On od nas očekuje da budemo osjetljivi na vrijeme, kao i da budemo dobri upravitelji vremenom. Pavao nam govori: “Raz-

motrite dakle pomno kako živite! Ne kao ljudi, nego kao mudri! Iskupljujte vrijeme jer dani su zli!" (Efežanima 5,15.16)

Da sam odužio evangelizacijske sastanke, ljudi bi trebali hodati svojim domovima po kiši. Neki bi se možda prehladili, ili se jednostavno više ne bi vratili na sastanke. Upravljanje vremenom vrlo je bitno.

Dopustite mi da vas pozovem da mi se pridružite u molitvi Bogu da budemo osjetljivi na vrijeme: "Nauči nas dane naše brojiti, da steknemo mudro srce." (Psalam 90,12)

Hvala vam na vašim pravodobnim darovima trinaeste subote koji će pomoći u šest misijskih projekata diljem Istočne centralnoafričke divizije, uključujući gradnju prijeko potrebne višenamjenske dvorane na Sveučilištu Arusha u Tanzaniji.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Istočnoj centralnoafričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ecd-2023.
- ◆ O adventističkom strateškom planu "Ja ću ići" (*I will go*) čitajte na IWillGo2020.org.
- ◆ Pogledajte kratak video pastora Godwina na Youtube-u: bit.ly/Godwin-time.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Tijekom Prvog svjetskog rata tanzanijski misionari, iako lišeni društva zapadnih misionara i svake financijske podrške, nisu bili besposleni. Kad je S. G. Maxwell stigao u Tanzaniju, 1921. godine, pronašao je potpuno spremne ljude koji su čekali na krštenje šest godina. Također je

uvidio da je od 277 članova 1914. godine, 246 njih još živjelo adventističku vjeru.

- ◆ Prvo krštenje u Tanzaniji bilo je 1908. godine i uključivalo je šest ljudi: Andrewa Senamwayea, Davida Chambega Masumbu, Abrahama Salim Seivundea, Yohana Kajembea, Phillipa Mmbaga i Lazarusa Omarija. Kasnije su neki od njih postali evanđelisti. Poslani su na područje Lake Zone i otvorili su Misiju Bupandagila.
- ◆ Prvi Tanzanijci koji su postali pastori bili su Paul Kilonzo i Elisa Manongi. Pastorsko rukopoloženje održano je 1932. godine, a obojica su bili iz Južne Pare.

*****

11. veljače 2023.

Predavanja koja mijenjaju život (1)

Tanzanija

Henry nije bio adventist, ali su ga adventisti ohrabrivali da studira računovodstvo na kršćanskom Sveučilištu Arusha u Tanzaniji.

Henry je u međuvremenu saznao da se ne može upisati na to sveučilište jer nije imao dovoljno novčanih sredstava. Razmišljao je o svojoj budućnosti. Adventistički pastor čuo je za njegovu nevolju i ponudio mu ohrabrenje. “Nastavi sa svojom nakanom da upišeš Sveučilište Arushu”, rekao je.

I pastorova obitelj je poticala Henryja da ne odustane.

Henry se prijavio za državnu financijsku pomoć za svoje obrazovanje — i čekao. I čekao... Prošlo je nekoliko mjeseci bolne šutnje. A onda su ga sa Sveučilišta Arusha nazvali s uzbudljivim novostima.

“Vlada je u cijelosti odobrila tvoj zahtjev za novčanu pomoć”, rekao je pastor koji je radio na sveučilištu. “Javi se na Sveučilište Arusha za prijam i upis.”

Henry je stigao na sveučilišno imanje s velikim očekivanjima i nadama.

Imao je namjeru postići mnogo toga predivnog i velikog nakon diplomiranja. Bile su mu dvadeset i dvije godine i pred njim je bila budućnost.

Njegovi prvi dojmovi sa Sveučilišta Arusha bili su dobri. Imanje je imalo prekrasan krajolik i nalazio se u blizini Nacionalnog parka Arusha. Povremeno je viđao zebre i gazele kako lutaju sveučilišnim imanjem. Planina Meru, peta po visini u Africi, stajala je visoko na zapadu, a za vedrih dana mogao je s prozora predavaonice vidjeti najvišu planinu Afrike, Kili-mandžaro.

Otkrio je da je Sveučilište Arusha međunarodno, s mladima koji dolaze iz Kenije, Ruande, Ugande, Botsvane, Konga i iz drugih država. Bio je iznenađen spoznajom o raznim kulturama drugih afričkih zemalja.

Posebno su mu se sviđjeli nastavnici. Na njegovo iznenađenje, većina nastavnika živjela je na sveučilišnom imanju i njihova pomoć bila mu je lako dostupna čak i nakon predavanja. Njihov način poučavanja podsjetio ga je na način kako se roditelji brinu za djecu. Nastavnici su se odnosili prema njemu kao prema sinu. Svako predavanje započinjalo se molitvom.

Uronio je u studij na tom adventističkom sveučilištu. Dok je studirao, proveo je mnogo vremena uspoređujući adventističku vjeru s vjerskom predajom svoje obitelji. Otkrio je da ga privlači adventistička vjera. Nikada nije propuštao bogoslužje subotom, molitvena bogoslužja srijedom uvečer i tjedne molitve.

Ipak, redovno je prisustvovao i bogoslužjima u svojoj crkvi nedjeljom. On se smatrao pobožnim članom vjerske zajednice svoje obitelji. Čak je služio kao blagajnik sveučilišnog kluba studenata iz Arushe koji su pripadali njegovoj crkvi.

Nešto što je posebno privlačilo Henryja bili su obroci koji su posluživani u sveučilišnoj blagovaonici. Kuhari su kuhali isključivo vegetarijansku hranu. Prije dolaska na sveučilište Henry je pročitao da se idealna ljudska prehrana sastoji od sjemenki, voća i povrća — ali bez mesa.

Studij na sveučilištu pružio mu je mogućnost da ono što je ranije pročitao primijeni u život.

Nakon tri mjeseca stroge vegetarijanske prehrane, nije vidio nikakve promjene u svojem zdravlju. Onda su ga jednog dana prijatelji pozvali na ručak od ovčetine izvan sveučilišta. Te večeri Henry se nije mogao usredotočiti. Mučio se s učenjem, osjećao se kao da su njegove molitve slabe, i nije mirno spavao. To je bio trenutak kad je odlučio da je vegetarijanska prehrana najbolja za njega.

Henry je bio zapanjen kako adventisti drže Večeru Gospodnju. Nikad nije vidio kako ljudi u parovima peru noge jedni drugima. Pranje nogu, zajedno s jedenjem kruha i pijenjem groždanog soka, dalo mu je novo razumijevanje istinskog oprosta i potpune poniznosti.

Subotnja poslijepodneva bila su posebna. Učitelji i drugi studenti često su ga pozivali na ručak. Iznenadio se što ga nitko nikada nije pitao, prije nego što su ga pozvali, je li on adventist. Nakon subotnjeg ručka pohađao je poslijepodneve programe u sveučilišnoj kapeli, ili su išli u šetnje prirodom. Ponekad je samo pjevao s prijateljima do zalaska sunca.

Kako su mjeseci prolazili, stekao je uvid u novi način života s Kristom, koji je mijenjao njegov život.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u proširenju Sveučilišta u Arushi gradnjom prijeko potrebne višenamjenske dvorane. Hvala vam što ćete velikodušno priložiti vaše darove, koji će pomoći upoznati studente s novim načinom života s Kristom.

Henryjevo životno iskustvo nastaviti ćemo pratiti sljedeće subote.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Istočnoj centralnoafričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ecd-2023.
- ◆ O adventističkom strateškom planu “Ja ću ići” (*I will go*) čitajte na IWillGo2020.org.

*****

*****

Zanimljivosti

- ◆ Najkraći rat zabilježen u povijesti odigrao se 1896. godine u Tanzaniji, između Velike Britanije i Zanzibara. Trajao je samo 45 minuta.
- ◆ Tanzanija je dom kokosovog raka, najvećeg suhozemnog pustinjskog raka na svijetu, koji može narasti do jednog metra.
- ◆ Korištenje lijeve ruke u pozdravljanju smatra se u Tanzaniji nepristojnim.

*****

18. veljače 2023.

Predavanja koja mijenjaju život (2)

Tanzanija

Nastavak od prošlog tjedna: Henry je bio privučen vjerom adventista nakon što se upisao na Sveučilište u Arushi u Tanzaniji. Uživao je u bogoslužjima, vegetarijanskoj prehrani i subotnjim aktivnostima. Ipak, ostao je pobožan član vjerske zajednice i predaje njegove obitelji.

Tijekom svoje druge godine na Sveučilištu u Arushi, Henry je upoznao mladu adventisticu imenom Doreen iz Kenije. Ona je bila jedna među mnogim stranim studentima koji su dolazili iz Ruande, Ugande, Botsvane, Demokratske Republike Kongo i drugih država. Henry, koji je bio iz Tanzanije, zanimalo se za različite afričke kulture, a posebno mu je bilo stalo upoznati Doreen.

Henry i Doreen su postali vrlo bliski prijatelji. Posvuda su išli zajedno. Pomagali su si međusobno u studiranju i zajedno su se molili. Ponekad su se upuštali u rasprave o kulturnim razlikama između njihovih zemalja, Tanzanije i Kenije.

U početku Henry i Doreen nisu razgovarali o međusobnim vjerskim razlikama. Doreen je mislila da je Henry adventist. Njezina pretpostavka je bila razumljiva, s obzirom da je Henry sudjelovao u vjerskom životu na sveučilištu. Pomagao je voditi bogoslužja i pjevao je u studentskom zboru. Kad je saznala da on nije adventist, njih su dvoje počeli razgovarati o Bogu kad god su mogli.

Zatim je Henry pozvan da prisustvuje duhovnoj obnovi za studente u Ruandi. Događaj je organizirala Istočna centralnoafrička divizija Adventističke crkve, čije područje obuhvaća Tanzaniju, Ruandu, Keniju i osam drugih zemalja.

Bio je to Henryjev prvi posjet Ruandi. Zemlju je poznavao samo po geslu: "Zemlja tisuća planina i tisuća osmijeha". Sada ju je imao priliku vidjeti vlastitim očima.

Kad se s puta vratio u Tanzaniju, zamolili su ga da govori o Ruandi na posebnom programu za voditelje crkve. Bio je iznenađen što su njega, koji nije bio adventist, zamolili da govori.

Nadahnut putovanjem, Henry je bio spreman ići na sljedeću duhovnu obnovu sveučilišnih studenata koja su se održavala u Keniji, sljedeće godine. Bio je to njegov prvi posjet Keniji. Tamo je pjevao sa svojim sveučilišnim zborom, i njihovu su izvedbu pohvalili drugi studenti. Obroci su bili ukusni, raspored je bio dobro osmišljen i smještaj je bio vrlo udoban. To iskustvo uvećalo je adventističku vjeru u njegovim očima. Duhovna obnova u Keniji bila je posebna, jer je tamo bila i Doreen.

Henry je diplomirao na Sveučilištu u Arushi s odličnim ocjenama. Bio je među najboljim studentima sa svoje godine.

Nakon diplomiranja Henry je nastavio svetkovati subotu. Ostao je u vezi s Doreen. Pet godina nakon diplomiranja odlučio je predati svoje srce Isusu biblijskim krštenjem. Nakon toga je zaprosio Doreen i njih dvoje su se vjenčali.

Danas Henry i Doreen imaju troje djece. Henry radi za tanzanijsku vladu kao državni činovnik i služi Bogu kao blagajnik mjesne adventističke crkve.

Radostan je što će dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći u izgradnji prijeko potrebne višenamjenske dvorane na Sveučilištu u Arushi.

"Višenamjenska zgrada će pomoći privlačenju i smještaju više studenata na sveučilište", kaže. "Nadam se da će mnogi studenti tijekom svojeg boravka na sveučilištu prihvatiti istinu i Isusa Krista, kao što sam to ja učinio. Vaši darovi trinaeste subote imat će veliki utjecaj na Sveučilište u Arushi."

Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti svoje darove trinaeste subote.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Istočnoj centralnoafričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ecd-2023.
- ◆ O adventističkom strateškom planu “Ja ću ići” (*I will go*) čitajte na IWillGo2020.org.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Tanzanija je dom planine Kilimandžaro, najviše planine u Africi. Vrh joj seže 5.895 metara iznad razine mora i 4.900 metara iznad visoravni na kojoj je smještena. Tri najveća afrička jezera također se nalaze u Tanzaniji: Viktorijino jezero na sjeveru, jezero Tanganjika na zapadu i Jezero Nysa na jugozapadu.
- ◆ Od tanzanijskog stabla mpingo proizvodi se najskuplje drvo na svijetu. Crno drvo mpingo poznato je i kao “glazbeno stablo Afrike”; naime, to se drvo od davnina koristi za izradu tradicionalnih glazbala.
- ◆ Na zastavi države Tanzanije zelena boja predstavlja prirodu, žuta nanose minerala, crna predstavlja ljude, a plava velika jezera u toj zemlji.
- ◆ Nacionalni park Serengeti u Tanzaniji dom je više od 1,7 milijuna gnuova, vrste velikih antilopa.

*****

25. veljače 2023. Pastor ili političar?

Tanzanija

Jacob je još kao sedmogodišnji dječak osjetio da ga Bog poziva da postane pastor u njegovoj domovini Tanzaniji.

Ali kao tinejdžer nije bio siguran hoće li biti pastor ili političar.

Činilo mu se da je lakši put bio postati političar. Stoga je odlučio iskušati Boga.

Jacob se suočavao s jakim pritiskom da uđe u politiku. Nekoliko političara ga je nagovaralo da im se pridruži u njihovom radu. Njihova nagovaranja bila su vrlo moćna. Rekli su mu da očituje najvažnije osobine političara, i obećali su mu da će mu posao biti lak, a plaća visoka.

Njihove ponude sukobljavale su se s Jacobovom željom iz djetinjstva da postane pastor.

Da bi bilo još teže, nije nalazio načina da prikupi novac kako bi platio studij teologije na Sveučilištu u Arushi, jedinom adventističkom sveučilištu u Tanzaniji koje nudi obrazovanje za pastora. Trebao je dostatnu svotu novca da bi pokrio školarinu, smještaj i hranu. Nije se nadao da bi mogao dobiti državnu novčanu pomoć ili plaćenu školarinu.

Jacob je odlučio iskušati Boga. Bio je vjeran u vraćanju desetine i davanju darova, i odlučio je zatražiti obećanje iz Malahije 3,10: “Donesite čitavu desetinu u riznicu da u mojoj kući bude hrane. Tada me iskušajte — govori Jahve nad vojskama — neću li vam otvoriti ustave nebeske i neću li izliti na vas punom mjerom blagoslov.”

Jacob se molio: “Dragi Gospodine, čekat ću na poziv da saznam hoću li biti političar, ili ću se pridružiti Tvojem djelu. Prihvatit ću poziv koji mi prvi dođe.”

Ubrzo nakon molitve Jacob je primio telefonski poziv od okružnog pastora koji ga je zamolio da propovijeda u jednoj od njegovih crkava sljedeće subote. Jacob je prihvatio poziv. Nakon propovijedi te subote dirnulo ga je to što su vjernici crkve i pastor zahvaljivali Bogu na njegovoj propovijedi.

Jacob je započeo redovito propovijedati u raznim crkvama. Tada je pozvan da radi kao pastorov suradnik u osnovnoj školi. Nakon nekog vremena Jacob je osjećao da se treba maknuti s mjesta pastorovog pomoćnika i osnovati medijsku i informatičku tvrtku. Molio se Bogu da upotrijebi tvrtku kako bi mogao prikupiti novac i upisati se na Sveučilište u Arushi. Molio se da Bog osigura dovoljno novca kako ne bi trebao tražiti vjernike za pomoć.

“Vidim da me zoveš na službu”, molio se. “Molim Te, daj mi sigurnost da mogu platiti školarinu i smještaj na sveučilištu.”

Ubrzo je informatička tvrtka imala dovoljno prihoda za pokrivanje većine njegovih mjesečnih troškova za sveučilište. Nekoliko prijatelja koji su živjeli u inozemstvu također su mu neočekivano ponudili novac. Jacob se pitao je li došlo vrijeme za upis na sveučilište.

Danas Jacob privodi kraju svoj studij. Njegovo propovijedanje je već imalo snažan utjecaj na mlade. Niz propovijedi koje je pripremio o praktičnoj vjeri je dobro primljen, te od njih priređuje knjigu. Dok gleda unatrag, ne sumnja da ga je Bog pozvao u evanđeosku službu kad je imao samo sedam godina.

“Niz čuda koja su mi se dogodila dokazuju mi da me je Bog pozvao kad sam bio mlad”, kaže. “Sve to svjedoči da Bog poziva ljude od djetinjstva čak i sada, kao što je to činio u davna vremena.”

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u proširenju Sveučilišta u Arushi izgradnjom višenamjenske dvorane. Dio nove zgrade bit će teološki odjel s učionicama za buduće pastore. Hvala vam što namjeravate priložiti veliko-

dušan dar trinaeste subote, kako biste pomogli studentima kao što je Jacob da odgovore na Božji poziv u službu.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Istočnoj centralnoafričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ecd-2023.
- ◆ O adventističkom strateškom planu “Ja ću ići” (*I will go*) čitajte na IWillGo2020.org.

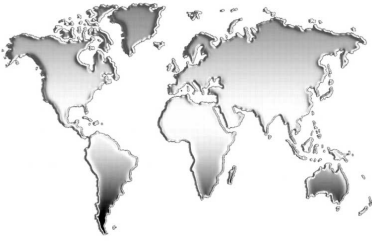
*****

Zanimljivosti

- ◆ Kršćanstvo je najveća religija u Tanzaniji, koja obuhvaća šezdeset posto ukupnog stanovništva. Nedavno istraživanje pokazalo je da je 27,7 posto stanovništva protestantske vjere, a 25,6 posto katoličke. Istraživački centar Pew izvještava da 36 posto stanovništva čine muslimani, dva posto živi tradicionalnu vjeru, a jedan posto stanovništva se nije izjasnilo.
- ◆ Neslužbeno nacionalno jelo Tanzanije je *ugali*, kaša od prosa ili sirkova brašna.

*****

4. ožujka 2023.

Bijeg od sukoba

Ruanda

Claude je postao alkoholičar sa samo dvanaest godina. Tražio je bijeg od sukoba koji su obilježili njegovo djetinjstvo u Ruandi.

Claude je odrastao u obitelji koja je zaglibila u sukobima. Od ranih godina stalno je slušao oca i majku kako se svađaju. Majka se svađala i sa svojom svekrvom, a nakon takvih svađa bi ponekad odlazila od kuće k svojoj majci i nije je bilo dani-ma. Majka je molila oca da se presele u drugi grad, dalje od njegove rodbine, ali on je to odbio rekavši da ih ne može napustiti.

Otac se iznenada ozbiljno obolio. Uzimao je lijekove, ali bolest se pogoršavala. Posjetio je mjesnu kliniku, ali liječnici mu nisu mogli pomoći te su ga poslali u veću bolnicu. Tamo mu je dijagnosticirana malarija. Otac je provodio mnoge dane u bolnici, i Claude je naučio od ljudi da će njegov otac umrijeti. No, umjesto da umre, njegov se otac počeo čudno ponašati. Liječnici su poslali oca u psihijatrijsku bolnicu. Nakon dugog liječenja otac se oporavio i vratio kući. Ali tretmani su ga učinili gluhim i više nije mogao čuti.

Umjesto da slave očevo čudesno ozdravljenje, rodbina i susjedi su sumnjali da je uopće imao malariju. Govorilo se kako ga je majka htjela otrovati. Majka nije mogla podnijeti tračeve i konačno se rastala i ostavila Claudea s ocem. Otac je poslao Claudea da živi s bakom. Nakon što se ponovno oženio, pozvao je dječaka da se vrati kući. Claude je bio vrlo oštećen svojim teškim djetinjstvom. Osjećao se sâm u svijetu. Počeo je piti pivo, sve dok nije postao alkoholičar. S dvanaest godina bio je očajno nesretan.

Jednoga dana, nakon nekoliko pića, uočio je da dječak iz susjedstva hoda ulicom noseći primjerak knjige Ellen G. White *Veliki sukob*. Na naslovnici su bili anđeli u bijelom. Claude je bio začuđen naslovom — *Veliki sukob*. Znao je da riječ *sukob* znači neslaganje ili svađu. Vidio je mnogo neslaganja i svađa. Pitao se: “Ako knjiga govori o velikoj svađi, zašto su na naslovnici anđeli?” Bio je znatizeljan.

“Možeš li mi posuditi svoju knjigu?” upitao je dječaka. Dječak je uvidio da je Claude pijan.

“Ako se pokaješ, stajat ćeš kao ovi anđeli koje vidiš na naslovnici”, rekao mu je. “Ako se pokaješ, stajat ćeš u Božjoj prisutnosti kad se On vrati u slavi.”

Dječakove riječi pogodile su Claudea kao munja. U trenutku se otriježnio. Osjećao je veliku krivnju zbog svojih nedjela. Sjetio se da taj dječak ide u crkvu svake subote.

“Mogu li ići s tobom u crkvu sljedeće subote?” upitao je.

Dječak se nasmiješio. “Naravno”, rekao je. “Pođi sa mnom.”

U subotu su djeca i odrasli poželjeli Claudeu dobrodošlicu u crkvu. Osjećao se sretno i voljeno i uživao je u programu subotnje škole. Došao je i sljedeće subote, i subote nakon toga. Počeo je čitati Bibliju. Čitao je i druge knjige duhovnog sadržaja koje je posuđivao od djece u crkvi. U jednoj knjizi je čitao o dječaku koji je htio biti svjedok o Isusu Kristu drugima. U priči je dječak upitao oca: “Kako mogu drugu djecu poučavati Božjoj riječi?” Otac je odgovorio: “Napiši na kartice svoje najdraže biblijske retke i dijeli ih drugoj djeci.”

Claudeu se svidjela ta zamisao i odmah je počeo zapisivati svoje najdraže biblijske retke na kartice i dijeliti ih. Uskoro su neka djeca počela dolaziti u crkvu s Claudeom. Četvero njih se krstilo.

Claude danas ima petnaest godina i pohađa srednju školu. I dalje dijeli biblijske retke zapisane na karticama.

“Volim Isusa”, kaže on. “Zbog križa ja danas znam da mi je Isus oprostio i ja Mu zahvaljujem. Nastavit ću dijeliti Božju riječ dok se pripremam za Isusov drugi dolazak.”

Hvala vam na vašim darovima subotnje škole koji pomažu u širenju Radosne vijesti o Isusovom skorom dolasku u Ruandi i diljem svijeta.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Istočnoj centralnoafričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ecd-2023.
- ◆ Stavite izazov pred slušatelje da budu dobri svjedoci poput Claudea. Kao subotnjoškolsku aktivnost, mogu napisati najdraže biblijske retke na kartice te ih podijeliti s drugima.
- ◆ Pridružite se crkvi u svijetu 2023. i 2024. godine u velikoj promidžbi knjige *Veliki sukob*. Za više podataka o tome upitajte svojeg pastora, ili posjetite stranicu greatcontroversyproject.com.
- ◆ O adventističkom strateškom planu “Ja ću ići” (*I will go*) čitajte na IWillGo2020.org.

*****

Zanimljivosti

- ◆ David Elie Delhove (1882.—1949.), mladi misionar iz Belgije, započeo je propovijedati adventnu poruku u Ruandi ubrzo nakon Prvog svjetskog rata. Dobio je pedeset hektara zemlje dvadeset i četiri kilometara sjeverno od grada Nyanza, na niskom brežuljku poznatom kao Brdo lubanja. Domoroci su vjerovali da je to mjesto prokleo davni ruandski kralj. Na tom su mjestu položeni temelji za misiju Gitwe.

*****

11. ožujka 2023.

Gradilište spašava živote

Ruanda

Bilo je to ispunjenje snova.

Godinama je rasla želja za otvaranjem medicinske škole u Ruandi, u kojoj bi se mladi školovali za liječnike i medicinske sestre ili tehničare. Diplomirani studenti ne bi bili samo sposobni liječiti bolesti, već i dovoditi ljude pred noge najvećeg Liječnika, Isusa Krista.

Zahvaljujući darovima trinaeste subote, zgrade su uskoro poprimile svoj oblik na imanju Adventističkog centralnoafričkog sveučilišta na rubu glavnog grada Ruande, Kigalija.

Svaki dan je više od tri stotine građevinskih radnika vrijedno podizalo zidove te postavljali krovove i podove. Ali prije nego što bi ujutro udarci čekića i zujanje pila proparali tišinu, s građevinskog zemljišta uzdizale su se k Nebu pjesme proslavljanja Boga.

Što se događalo?

Radnici su slavili Boga zajedno s nekoliko sveučilišnih studenata.

Nekoliko studenata teologije bilo je vrlo uzbuđeno zbog nove medicinske škole, tako da nisu željeli čekati da škola obrazuje liječnike koji će misliti na misiju. Željeli su da škola počinje osvajati duše za Gospodina i prije nego što se otvori. Odlučili su pozvati građevinske radnike da pjevaju himne, čitaju Bibliju i da se zajedno mole Bogu svakog jutra.

Na početku je samo šačica radnika uzimala stanku da im se pridruži u jutarnjem slavljenju. Ostali radnici su nestrpljivo krenuli s poslom.

Ali kako su dani i tjedni prolazili, broj radnika koji su pjevali rastao je i rastao. Njihovi šefovi, izvođači koji su ih

unajmili da grade medicinsku školu, vidjeli su zanimanje za jutarnje slavljenje i odvojili su vrijeme za njih da mogu pjevati i proučavati Bibliju.

Kako su mjeseci prolazili, studenti teologije su tražili radnike koji su se zanimali da saznaju više o Isusu.

“Možete li zamisliti da se ta medicinska škola gradi za buduće liječnike koji će dovoditi duše Kristu?” upitali su radnike.

Građevinski radnici su bili oduševljeni ciljevima medicinske škole. Njihova su se srca približila Isusu dok su gradili tu školu.

Radnici su počeli ranije dolaziti na posao kako bi čuli Božju riječ. Dolazili su na građevinsko zemljište ne samo kako bi zaradili plaću, već i kako bi čuli poruku Evanđelja.

“Dobra vijest Evanđelja je da je Isus došao i umro za vas”, govorili su im studenti teologije. “Cilj ove škole je osvijestiti što više ljudi o tome.”

Napokon je gradnja medicinske škole završila, a svečano ju je otvorio predsjednik države Ruande i dužnosnici Generalne konferencije.

Dvadeset i sedam građevinskih radnika predalo je svoje živote Isusu na tom svečanom otvorenju. Osamnaest žena i devet muškaraca, koji su prisustvovali jutarnjem proslavljanju, odlučili su živjeti za Gospodina.

“Razmislite o ovome!” čudio se Emile, pastor koji je vodio studente teologije u organiziranju jutarnjih proslavljanja. “Životi ljudi su se već promijenili, a studenti medicinske škole još nisu niti stigli.”

Medicinska škola Adventističkog centralnoafričkog sveučilišta nakon završetka prve faze gradnje ima mjesta za trideset i pet studenata. Sada na sveučilišno imanje izvan Kigalija, u Ruandu, dolaze profesori odasvud, kako bi poučavali mlade umove životu službe. Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote ovoga tromjesečja koji će pomoći u gradnji domova tim profesorima.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Istočnoj centralnoafričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ecd-2023.
- ◆ O adventističkom strateškom planu “Ja ću ići” (*I will go*) čitajte na IWillGo2020.org.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Prvo krštenje u Ruandi zbilo se 1924. godine s dva krštenika: Yohanom Ruvugihomvuom i Peterom Rukangarajunga. Godine 1925. krstila se prva žena, Maria Nyirabigwagwa.
- ◆ Godine 1961. pastor E. Semugeshi postao je prvi Ruandain koji je služio na tom području, sve dok nije bio prisiljen pobjeći u Tanzaniju, 1963. godine, zajedno s mnogim drugim Tutsijima nakon političkih previranja u zemlji. Godine 1977. vratio se iz izgnanstva i služio do 1980. godine.
- ◆ Adventistička crkva u Ruandi suočava se s izazovima na području obrazovanja, s povećanom potrebom za obučanim učiteljima i zdravstvenim djelatnicima koji bi doprinijeli razvoju i održavanju novih zdravstvenih programa, poput planiranja obitelji te prevencija ovisnosti o drogama i alkoholnim pićima.
- ◆ Ruanda ima 1.844 crkve i 694 malih skupina. S brojem adventista od 863.972, među ruandskim stanovništvom od 12.250.000, to je jedan vjernik na svakih četrnaestero ljudi u zemlji.

*****

18. ožujka 2023.

Škola izgrađena na molitvi

Ruanda

Ovo je izvješće o ispunjenju sna koji je potpomogao vaš dar trinaeste subote. Godine 2016. darovi trinaeste subote prikupljali su se za pomoć u izgradnji medicinske škole na Adventističkom centralnoafričkom sveučilištu u predgrađu Kigaliya, glavnog grada Ruande.

Godinama su vjernici Istočne centralnoafričke divizije sanjali o tome da imaju medicinsku školu. Postojala je snažna potreba za zdravstvenim djelatnicima u tom području svijeta.

Predsjednik divizije postavio je tim koji će istražiti mogućnosti za otvaranje medicinske škole. Kad je predsjednik Generalne konferencije posjetio tu zemlju, sastao se s predsjednikom Ruande kojega je pozvao da otvori tu školu. U međuvremenu je projekt naišao na mnoge zapreke. Neki su se ljudi pitali hoće li se ta škola doista izgraditi. Najviši na popisu potreba bili su potreba za novcem i izbor dekana.

Bog je osigurao novčana sredstva od vjernika iz cijele divizije. A tada su se i tome pridružili i vjernici iz cijelog svijeta prikupljanjem darova trinaeste subote 2016. godine. Dr. Eustace A. Penniecook iz Costa Rice, profesor sa Sveučilišta Montemorelos u Meksiku, pozvan je da vodi taj projekt kao dekan, i on se sa svojom obitelji preselio u Ruandu.

To je tek bio početak. Preostalo je mnogo izazova: ispunjenje svih propisa, izrada nastavnog plana i programa, vođenje izgradnje te pronalazak namještaja, opreme i zapošljavanje fakultetskog osoblja.

Molitva je postala ključ cijelog projekta. Diljem divizije vjernici su se molili. I diljem svijeta vjernici su se molili. Osnovana je molitvena skupina preko interneta da se mogu moliti

vjernici iz Costa Rice i Meksika, odakle su dr. Penniecook i njegova obitelj.

“Za što bismo se konkretno trebali moliti?” pitao je voditelj online molitvene skupine dan za danom kad bi se vjernici u Ruandi sastajali u tri sata ujutro na molitvu.

Čak su se molili i oni koji nisu bili adventisti. Jednoga dana je jedan neadventistički par posjetio gradilište. “Čekamo da se škola otvori kako bismo poslali našu kći u ovu školu”, rekao je otac. “Znamo da se suočavate s mnogim izazovima. Ali mi se molimo za tu školu i znamo da će Bog učiniti da ova ustanova razvija mlade umove.”

Napokon je nastavni plan i program odobren. Medicinska škola je završena te je svečano otvorena 2. rujna 2019. godine. Ostalo je samo obaviti državni nadzor svih prostora.

Tada je došla pandemija Covid-19. Prije nego potrebna oprema nije se mogla osigurati zbog zatvorenih granica. Ali kad se činilo da je sva nada izgubljena, Bog je djelovao i izdana je posebna dozvola za dostavu potrebne opreme u školu.

Nakon dvije pandemijske izolacije u Ruandi, državne inspekcije konačno su mogle posjetiti prostor i odobriti rad škole. Škola je bila spremna prihvatiti prvu skupinu studenata u siječnju 2021. godine.

U svakoj od unija Istočne centralnoafričke divizije pronađeni su mladi ljudi, potencijalni medicinski misionari. Traženi su studenti s akademskim stupnjem poznavanja engleskog jezika, koji je bio potreban za ispunjavanje božanskog poziva za služenje, kao predvodnici medicinskog misionarskog rada.

Još jedna izolacija zbog Covid-19 odgodila je početak predavanja. Studenti iz inozemstva zamoljeni su da ostanu kod kuće dok izolacija ne bude ukinuta. Ali četvero studenata je već bilo na putu za Ruandu i nisu mogli ništa odgoditi. Tako su izolaciju proveli u Ruandi, daleko od domova u Južnom Sudanu, Etiopiji, Kamerunu i Liberiji.

Tjedni su sporo prolazili. Napokon, škola je otvorena 8. ožujka 2021.

Danas medicinska škola radi punom parom. Izazova još uvijek ima, ali voditelji škole ne sumnjaju da Bog sve nadzire.

Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote koji su pomogli izgraditi adventističku medicinsku školu u Istočnoj centralnoafričkoj diviziji. Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u izgradnji smještaja za fakultetsko osoblje u toj školi. Hvala vam na vašim molitvama i što namjeravate priložiti velikodušni dar sljedeće subote.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Istočnoj centralnoafričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/ecd-2023.
- ◆ O adventističkom strateškom planu “Ja ću ići” (*I will go*) čitajte na IWillGo2020.org.
- ◆ Podsjetite vjernike da će se dar trinaeste subote prikupljati 25. ožujka. Recite im da će njihovi darovi biti namijenjeni za širenje Božje riječi diljem svijeta, te da jedna četvrtina darova ide izravno u pet država Istočne centralnoafričke divizije za pet postojećih projekata.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Poljodjelstvo za vlastite potrebe glavni je izvor prihoda za Ruandane. U njihovoj kuhinji odražava se korištenje osnovnih namirnica iz toga podneblja, poput banana, trputca, slatkoga krumpira, graha i kasave ili manioke. Ruandani jedu meso samo nekoliko puta mjesečno.

*****

25. ožujka 2023.

Bez duga

Ruanda

Lydie je odrasla u siromašnoj obitelji u Ruandi. Njezina najveća želja bila je diplomirati na sveučilištu kako bi mogla imati dobar posao i brinuti se za svoje roditelje. Ali kako?

Lydie je dobivala dobre ocjene u srednjoj školi i primljena je na Sveučilište Ruande, najveću ustanovu visokog obrazovanja u državi.

Međutim, nije dobila niti jednu od nekoliko državnih školarina i nije mogla platiti cijelu školarinu sama. Ni njezini roditelji nisu imali novca da joj pomognu.

Ali njezini su roditelji željeli da ona studira. Pomogli su joj da je prime u medicinsku školu na Adventističkom centralnoafričkom sveučilištu, na kojem je školarina bila pristupačnija.

Lydie je bila ushićena!

Mnogo godina je željela postati medicinska sestra i pomagati bolesnim ljudima. Sada je imala priliku dobiti potrebno obrazovanje da bi mogla ispuniti svoje snove.

Na početku školske godine pridružila se razredu od trideset i pet učenika smjera za medicinsku sestru ili tehničara. Za razliku od Sveučilišta Ruande, gdje bi se izgubila u mnoštvu ljudi na velikom kampusu, Adventističko centralnoafričko sveučilište imalo je samo sedamdeset studenata na malom imanju.

Primijetila je da su svi vrlo ljubazni, gostoljubivi i da žive kao obitelj.

Profesori su bili pristupačni, i uz predavanja su provodili dodatno vrijeme s učenicima tijekom jutarnjih bogoslužja, molitvenih skupina sredinom tjedna i subotnjih bogoslužja.

Lydie je dolazila iz obitelji koja nije bila adventistička, ali je znala ponešto o suboti. Kao djevojčica sprijateljila se s nekoliko adventističke djece i od njih čula o svetkovanju subote.

Sada je ona svetkovala subotu, jer je kao učenica trebala prisustvovati bogoslužjima svake subote.

To joj nije smetalo. Voljela je subote!

Želeći saznati više o suboti, prijavila se u skupinu za proučavanje Biblije.

Dok je proučavala, uvjerala se da je subota Božji sveti dan odmora. Ali odgodila je odluku da svoje srce preda Isusu krštenjem.

“Ako položim sve svoje nastavne predmete s prve godine, krstit ću se”, rekla je sama sebi.

Sve je položila. Ali opet je odgodila odluku da se krsti. Na drugoj godini počela se mučiti s plaćanjem školarine. Nije imala novca i činilo joj se da neće uspjeti dovršiti godinu.

Sklopila je dogovor s Bogom.

“Ako mi Bog omogući da završim drugu godinu, krstit ću se”, rekla je. Završila je i drugu godinu. Ovoga je puta održala svoje obećanje.

Bog ju je blagoslovio na čudesne načine, a najmanje što je mogla učiniti bilo je predati svoje srce Njemu.

Lydie se krstila.

Ali problem duga je ostao.

Njezini roditelji nisu imali novčanih sredstava da joj pomognu, i Lydie se mučila zarađivati novac dok je studirala. Život joj je postao vrlo težak, i propustila je nekoliko svojih završnih ispita.

Svijetla točka tijekom tih tamnih dana bili su njezini kolege adventisti. Molili su se s njom i ohrabrivali je da ne oduстане. Završila je i svoju treću godinu.

S početkom četvrte i posljednje godina studija postalo je jasno da će se morati ispisati sa sveučilišta. Dugovala je sveučilištu više od milijun ruandskih franaka (1.500 američkih dolara). S takvim dugom nije mogla pohađati predavanja.

Lydie je počela raditi posao s punim radnim vremenom kako bi otplatila dug. Pronašla je posao na gradilištu kampusa, pomažući u gradnji nove medicinske škole na Sveučilištu.

Srce ju je boljelo dok je gledala svoje prijatelje kako pohađaju nastavu i uživaju u drugim aktivnostima na kampusu, dok je ona radila. Poželjela je da nikada nije došla na sveučilište. Čeznula je da dâ otkaz na poslu i vrati se u svoje selo.

Jednoga je dana sva u suzama podijelila svoje iskustvo s jednim sveučilišnim profesorom.

“Gospodin razumije kroz što prolaziš”, rekao joj je profesor ljubazno. “On te neće iznevjeriti kad si u potrebi.”

Ohrabrio ju je da ne napušta Sveučilište, nego da se tjedan dana moli Bogu.

Lydie se molila svakog dana u tjednu. Na kraju joj se činilo da i dalje nema odgovora od Boga.

Profesor ju je ohrabrivao da ne odustane.

“Nastavi se moliti i nastavi čekati na Božji odgovor”, rekao je.

Lydie se molila Bogu još tjedan dana.

Na kraju drugog tjedna primila je neočekivani telefonski poziv. Obiteljski prijatelj ju je nazvao i ponudio joj točan iznos novca koji je trebala kako bi otplatila dug.

Lydie je bila presretna! Njezine su molitve bile uslišane. Platila je dug i predano ućeci sustigla je svoje kolege.

Lydie je diplomirala s diplomom prvostupnice kao medicinska sestra na Adventističkom centralnoafričkom sveučilištu u studenom 2021. godine.

“Gospodin nije samo odgovorio na moje molitve, nego je i posijao sjeme otpornosti i strpljivosti u meni — da Mu služim kamo me god On pošalje”, kaže ona.

Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote 2016. godine, koji su pomogli da se sagradi medicinska škola na Adventističkom centralnoafričkom sveučilištu. Škola se otvorila 2021. godine. Dio današnjih darova trinaeste subote pomoći

će u izgradnji domova za fakultetsko osoblje medicinske škole. Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti vaše darove kako biste potpomogli taj važan projekt, uz pet dodatnih projekata diljem Istočne centralnoafričke divizije.

*****

Budući projekti trinaeste subote

Darovi trinaeste subote sljedećeg tromjesečja pomoći će u pet projekata u Intereuropskoj diviziji:

- ◆ Life centar Hope — Lyon, Francuska.
- ◆ Osnovna škola — Setubal, Portugal.
- ◆ Osnovna škola — Moisei, Rumunjska.
- ◆ Centar za aktivnosti nakon škole — Galati, Rumunjska.
- ◆ Kamp i središte za obuku mladih — Gland, Švicarska.

*****

Kazalo

Dragi voditelju subotnje škole 3

Uganda

Nevoljko medicinska sestra 5

Demokratska Republika Kongo

Rupe u trbuhu 9

Zrakoplovna nesreća 12

Tanzanija

Molitva vjere 16

Božje vrijeme 19

Predavanja koja mijenjaju život (1) 20

Predavanja koja mijenjaju život (2) 27

Pastor ili političar? 30

Ruanda

Bijeg od sukoba 33

Gradilište spašava živote 36

Škola izgrađena na molitvi 39

Bez duga 42

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com